

अति लोभ

एका गावात एक शेतकरी राहत होता. एके दिवशी असाच एकदा तो शेत नांगरताना त्याला एक सोन्याची पेटी मिळाली. त्याने ती सोन्याची पेटी एका मोठ्या श्रीमंताला विकली. त्या माणसाने शेतकऱ्याला त्या पेटीची दामदुप्पट किंमत दिली. शेतकऱ्याने त्यातील अर्ध्या पैशातून अजून एक पेटी विकत घेतली. त्याने ती पेटीसुद्धा आणखी एका व्यापाऱ्याला विकली. या व्यवहारातही त्याला चांगलाच फायदा झाला. असे करता करता त्याला या व्यवसायात फायदा मिळू लागला परंतु त्याने त्याचे समाधान होईना. मग त्याने या पैशातील काही रकमेतून एक जमीन विकत घेतली. त्यात तो शेती करू लागला. एवढी मोठी शेती करणे त्याला एकट्याला काही जमेना मग त्याने ती दुसऱ्या शेतकऱ्याला कसायला दिली. त्यातून आलेल्या धान्यावर तो आपले पोट भरू लागला.

त्या शेतकऱ्याला तेवढ्यावरच गप्प बसवेना मग त्याने एक दुकान सुरू करण्याचे ठरविले. त्याने एक भुसारी मालाचे दुकान सुरू केले. एकाची दोन दुकाने झाली. त्यातील एक त्याने भाड्याने दिले. शेतकरी तसा मेहनती होता पण लोभीही होता. त्याला आणखी पैशाची हाव लागली. दोन दुकाने व शेतीतून मिळणाऱ्या पैशामुळे तो खूप श्रीमंत झाला. गावात त्याला चांगला मान मिळू लागला.

शेतकऱ्याच्या या यशाची बातमी सर्वत्र पसरली. अगदी वर्तमानपत्रे व दूरचित्रवाणीवरही (टीव्ही) त्याच्या मुलाखती प्रसिद्ध झाल्या. अशा प्रकारे तो प्रसिद्ध व्यक्ती झाला. जेथे पैसा तेथे चोरांचे भय असतेच ना! चोरांना श्रीमंतांच्या घरांचे पत्ते आपोआपच मिळतात. त्या गावात चोरट्यांची एक टोळी होती. चोरही आधुनिक होते ना? त्यांच्याकडेही टीव्ही होता, पेपरही (वर्तमानपत्रे) येत. त्याच्या श्रीमंतीची या चोरट्यांना माहिती मिळाली. मग काय विचारता, एके दिवशी या चोरट्यांनी आपला मोहरा त्याच्याकडे वळविण्याचे ठरविले.

आपल्याकडचा पैसा अडका, सोननाणे त्याने एका पेटीत साठवून ठेवले होते. रोज तो पेटी उघडून त्यात आणखी पैसे ठेवी. कधी कधी तो ते मोजून ठेवत असे. लक्षात ठेवून पेटीला कुलूप लावत असे. एका दिवशी पेटीला कुलूप लावायला तो विसरला आणि नेमके त्याच दिवशी चोरट्यांनी डाव साधला. त्याच्या घरावर डाका घालायचे ठरविले. शेतकरी झोपला होता. त्याला गाढ झोप लागली होती. त्याचवेळी चोरटे छपराची कौले काढून घरात शिरले. त्यांनी त्याच्याकडील सोन्याची पेटी शोधून काढली. त्यांनी ती पळवून नेली.

दुसऱ्या दिवशी सकाळी उठून पाहतो तो काय पेटी जागेवरच नाही. त्याने कपाळावर हात मारून घेतला. आता त्याच्यावर पुन्हा कष्ट करण्याची पाळी आली. तो आता आपल्या शेतात काम करून आपले पोट भरू लागला.

तात्पर्य - अतिलोभ करू नये.

राघव प्रकाश क्षीरसागर

इयत्ता सातवी ए

मुष्टीफंड महालक्ष्मी विद्यालय, पणजी